

1067
שנת תשע"ה

אור הזוהר



שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק יד חלק 3

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

כְּשֶׁהֵנָּה מְקַדֵּישׁ דְּקָה בְּלִבְד לְלִמּוּד דְּף זִהַר
וּמְצַטְרֵף ל־250,000 לִזְמַדֵי הַזֶּהַר הַקְּדוּשׁ
נִחְשָׁב כְּאִלוּ אֵתָה מְסִיִּים 250,000
פְּעָמִים כֹּל סֵפֶר הַזֶּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אֲדָמוּ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עֵיר,
רַב שְׂכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מְגִיד שְׁעוֹר שֶׁל
דְּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יִקַּח בְּחֻשְׁבוֹן אֵיזָה נַחַת
רוּחַ הוּא יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת לְהַקְבִּ"ה, וְלִהְיִיל
אֵת עִם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצְּרוֹת בְּלִמּוּדוֹ זִהַר
הַקְּדוּשׁ דְּף הַיּוֹמִי דְּקָה אַחַת עִם הַצְּבוֹר.

תְּפִילָּה קֶצֶרָה לְאוֹמְרָה קֶדָם הַלִּימוּד:
לְשֵׁם יְהוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּיהָ, בְּדַחֲלוֹ
וְרַחֲמוֹ, וְרַחֲמוֹ וְדַחֲלוֹ, לְיַחְדָּא שְׁם יו"ד ק"י
בְּנֹא"ו ק"י לְאַקְמָא שְׂכִינְתָּהּ מַעְפָּרָא, וְלַעֲלוֹ
שְׂכִינַת עוֹגָנוּ אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא
טְמִיר וְנִעְלַם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַרִינִי מִקֹּשֶׁר
עֲצָמַי בְּלִימוּד הַקְּדוּשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנַאִים
הַצְּדִיקִים הַתְּנוּבִים בְּזִהַר הַקְּדוּשׁ וּבְרֵאשֵׁם
הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר
בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּרַחֲמֵהּ לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיֹאצְרֵנוּ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בְּרַחֲמֵי, וּבְהַדְרִין סִפְרָא סִפְרָא הַזֶּהַר,
יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאָה אֶל עַבְדֶּיךָ
פְּעִלָּה וְהַדְרֵךְ עַל בְּנֵיהֶם.

יְהִי נַעַם אֲדָנֵי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנְנָה
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה. [ב' פעמים], (סוד ה')

לימודו בכל יום מחוברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש
בדקה בלבד



נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com



580454064 ט"ו



גדולי הדור בסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לרפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומני ספרים ועלונים חנים טל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

בקראקא לא הי' אקספורט ביזנעס, אבל בניו יורק מפיצים אלפי טונות של בשר כל יום לכל האטלזים בכל ארצות הברית ולכל המסעות שם, לבתי המלון, למסעדות, לקעיטערערס, לבתי החולים, למטוסים אלפי טונות בשר בתוך חודש (ובפרט סאלאמיס, פרענקפורטער, נקניקות שהם מטובלים בחלב, לשונות וכבדים ועוד).

מתי תהי' לנו הזכי' שהרבנים יצוו שהעיר הטריפה ששמה ניו יורק ישברו את הכלים הטרפים, ולזרוק את כל הבשר הטרף לזבל.

8. בקראקא הרבנים קרעו לבבם ובכו על חורבן בית המקדש – במאנסי לוקחים חלק גדול של הרבנים קרוב למליון דולר דמי הכשר, בכדי להתגונן נגד הרבנים המעוררים, להשתיק את הערעור, ולטשטש את המוחות היהודים התמימים ולא להרשות חלילה ליהודים שיפסיקו לאכול בשר טריפה.

9. בקראקא בסך הכל במשך 40 שנה מכרו כל כך הרבה נבילות וטריפות, ובניו יורק מוכרים ביום אחד כמו כזו כפי שמכרו שם במשך כל השנים, כי

שואה # 5 לפני 350 שנה

יבואר מספר הקדוש קב הישר (רבי אהרן שמואל קאייידנבר, מכונה גם מהרש"ק או מהראש"ק) ה'שפ"ד יט בתמוז ה'תל"ו 3, יוני 1676) איך שמיליון יהודים נהרגו עבור שוחטים קלים (קב הישר פרק ק"ב)

ולאשתו כְּתָנוֹת עוֹר" (בְּרֵאשִׁית ג כא), בְּתוֹרָתוֹ שֶׁל רַבִּי מֵאִיר הִיָּה כְּתוּב: "כְּתָנוֹת אֹר" - בְּאֶלֶף. וְהוּא תְּמוּהָ, לְמָה דוֹקָא בְּתוֹרָתוֹ שֶׁל רַבִּי מֵאִיר הִיָּה כְּתוּב "כְּתָנוֹת אֹר" - בְּאֶלֶף, וְלֹא בְּשָׂאָר סִפְרֵי תוֹרוֹת? (עין סִפֵּר "בְּרֵכֶת שְׁמוּאֵל" שֶׁחֲבַר הַגָּאון אָבִי, מוֹרְנוּ הֶרֶב רַבִּי שְׁמוּאֵל קָאִיִּידְנָאוֹוֶער ז"ל, בְּפִרְשֵׁת בְּרֵאשִׁית (דף ו טור ג), עֵינִ שֵׁם בְּשֵׁם הַגָּאון מוֹרְנוּ הֶרֶב רַבִּי לִיב צִינֶץ ז"ל מֵה שְׁכֵתָב, עֵינִ שֵׁם).

וְהַנְּרָאָה לְתַרְץ עַל פִּי מַה שֶּׁשְּׁמַעְתִּי מִפֶּה קְדוֹשׁ, הֲלֹא הוּא הָאִישׁ הָאֵלֶּהִי, מוֹרְנוּ הֶרֶב רַבִּי הַעֲשִׁיל צוֹרֵף ז"ל, שְׂאָמַר בְּשֵׁם מְקַבֵּל אֶחָד דְּבַר נִפְלָא וְדְבַר נֶאֱדָה וּמִתְקַבֵּל, וְהוּא זֶה: דַּע, כִּי צְפוּ בְּנֵי אֱלִיפִז בְּנֵי עֶשׂוֹ, הַנִּכְתָּב בְּתוֹרָה (בְּרֵאשִׁית לו טו): "אֵלוֹף צְפוּ", הִיא הַקְּלָפָה רֵאשׁוֹנָה

קב הישר פֶּרֶק ק"ב

לְכֵן נִקְרָאת מְלֻכּוֹת אָדוּם "מְטָרְפוֹלִיץ" שֶׁל שְׁבַעִים אַמּוֹת (מְגִלָּה דף ו עמוד א), כִּי הַמְּדִינָה הַזֹּאת הִיא יוֹשְׁבֶת תַּחַת יַד הַיֵּשׁוּר שֶׁל אָדוּם, וְהִיא קְלָפָה רֵאשׁוֹנָה. שְׁחֲרִית, מְנַחֶה, עֲרֵבִית - שֶׁהִיא רֵאשִׁי תְּבוֹת "שְׁמַע" 2.

אֲבָרְהָם יֶצְחָק יַעֲקֹב חַיִּו כְּמִנּוּן בְּשָׂר - וְזֶהוּ הַסּוּד "וּבִשָּׂר בְּשֹׁדֵה טָרְפָה לֹא תֹאכְלוּ"

וְזֶהוּ הַסּוּד (יִרְמְיָה א יד) "מְצַפּוֹן תִּפְתַּח הָרֶעָה", כִּי "צַפּוֹן" הוּא גִימְטְרִיָּא "פּוֹלִיץ", "לִיטָא".

ועוד סודות נוראות ונפלאות

א. בַּמְדַּרְשׁ רַבָּה פְּרִשְׁת בְּרֵאשִׁית (פְּרָשָׁה כ יב), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים לְאָדָם

2. שְׁמַע בְּגִימְטְרִיָּא שְׁחֲטָה, מְקַנָּה, עֲרֵב.

פְּעָמִים כ"ב עוֹלָה גִימְטְרִיא קַע"ו, כַּמְנִינַן "צָפוּ". וְזֶהוּ סוּד תְּנִיָּה, שְׁחֲטָא בָּא עַל יְדָה, כִּי הֵיטָה נִבְרָאת מִמֵּדַת הוֹד, שֶׁהִיא מְדָה שְׁמִינִית, וְעַל יְדָה הֵיטָה הַפְּגָם שֶׁל כ"ב אוֹתִיּוֹת, וְכַנּוּכָר לְעִיל.

וְהִנֵּה הַנְּעֵלָם מִן "תְּנִיָּה" כִּזְוָה: ח"ת וְא"ו ה"א. קַח הַנְּעֵלָם מִן "תְּנִיָּה" בְּמִלּוּאָה כִּזְוָה: ת', א"ו, א' - הוּא גִימְטְרִיא ת"ח. לְרִמּוֹ, שְׁבַשְׁנַת ת"ח לְאֶלֶף הַשְּׁשִׁי יֵהִיָּה תַּגְבֵּרַת הַקְּלָפָה שֶׁל צָפוּ, שֶׁהִיא רְאוּי לְהִיּוֹת הַגְּאֻלָּה בַּשָּׁנָה "בְּזֹאת יָבוֹא אֶהְרֵן אֶל הַקֶּדֶשׁ" (וַיִּקְרָא טו ג), וּבִאֲתוֹ שָׁנָה הַרְבֵּה עֲקָדוֹת הָיוּ בְּאַרְצָן פּוֹלִין וְלִיטָא, כִּידוּעַ וּמְפָרְסָם מַגְזֵרוֹת רְעוֹת וְדִינִים קָשִׁים, הַנְּעַשִׂים בְּאַרְצָן פּוֹלִין וְלִיטָא בַּשָּׁנָה "זֹאת", שֶׁנִּהְרָגוּ כַּמָּה רַבְבוֹת מִיִּשְׂרָאֵל עַל קִדְשַׁת הַשֵּׁם. וְהַנְּעֵלָם מִן "זֹאת" כִּזְוָה: ז"ן, אֶלֶף, ת"ו וְהוּא: י"ן ל"ף ו', שֶׁהוּא גִימְטְרִיא "צָפוּ", שֶׁהוּא נִרְמָז בְּסוּד "פְּלוֹנִי"³. וְזֶהוּ הַסּוּד (יְרֵמְיָה א יד) "מִצְפּוֹן

שְׁבַשְׁבְּעִים אַמּוֹת, וְכַנְגְּדוּ הִיא גַם כֵּן בַּקֶּדֶשָׁה (שְׁמוּאֵל א ט ה): "אַרְצָן צוֹף". אוֹתִיּוֹת דְּדִין - כְּאוֹתִיּוֹת דְּדִין [פְּרוּשׁ: אוֹתִיּוֹת אֵלוּ כְּאוֹתִיּוֹת אֵלוּ]. וְהוּא הֵיטָה מְלַךְ רֵאשׁוֹן, וּמִמְשַׁלְתּוֹ הֵיטָה בְּמִדְיַנַּת פּוֹלִין וּמְרִמּוֹ לְפִלוֹנִי, כִּי פְּלוֹנִי הוּא אוֹתִיּוֹת פּוֹלִין, שֶׁהוּא גִימְטְרִיא "צָפוּ". וְלָכֵן נִקְרָאת מַלְכוּת אָדוֹם "מְטְרָפּוֹלִין" שֶׁל שְׁבַעִים אַמּוֹת (מַגְלָה דף ו עמוד א), כִּי הַמִּדְיָנָה הַזֹּאת הִיא יוֹשֶׁבֶת תַּחַת יַד הַשָּׁר שֶׁל אָדוֹם, וְהִיא קְלָפָה רֵאשׁוֹנָה.

וְדַע, כִּי הַקְּלָפָה שֶׁל צָפוּ הִיא בְּאֵה מַחֲמַת חֲטָא שֶׁל אָדָם הֵרֵאשׁוֹן וְחִוָּה, וְאֵילָן שְׂאֵכֵל אָדָם הֵרֵאשׁוֹן, חֲטָה הֵיטָה (בְּרַכּוֹת דף מ עמוד א), כִּי חֲטָה גִימְטְרִיא כ"ב (תְּקוּנֵי זֹהַר, תְּקוּן טז, דף לא), שְׁפָגָם בְּחֲטָאוֹ בְּכ"ב אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה.

וְיָדוּעַ שְׁחֲטָא שֶׁל אָדָם הֵרֵאשׁוֹן הֵיטָה בְּמִדְּהָ שֶׁל הוֹד, שֶׁהִיא מְדָה הַשְּׁמִינִית, וְח' וְיָדוּעַ שְׁנֵהֲנו לומר סליחות ביום כ' סיון, ויש

קהלות גדולות באותה השנה כמו שכתוב בסליחות שחבר בעל הש"ד על פו נוהגים להתענות בכל מלכות פולין.

ובסוף ספר הקדוש "אוהב ישראל" כתב וזה לשונו: "כ' סיון הוא התחלה עד יום פפור, אם מקים זה כראוי, אזי יוכל לקים יום פפור כראוי וכו'. וסימנך - "כ"י ד' על כ"ס י"ה", "כ"ס" ראשי תבות כ' סיון, "כ"ה" - יום הכפורים". עכ"ל ק.

ובספר "ילקוט אוהב ישראל" (עמוד קסה אות נח) הביא, ש' סיון אמרו הגאון הקדוש מאפסא זצ"ל בהתעוררות גדולה והיה דורש באותו יום דרוש גדול להתעוררות, והיו היללות והבכיות בבית המדרש אז יותר מתשעה באב.

ובספר הקדוש "ישמח משה" על מגלת אסתר כתב על פסוק (שם ט כח) "וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם, ותכתב אסתר בת אביחיל" וגו', הנה כפל הענין במלות שונות. ונראה לי על פי מה ששמעתי, כי הפסוקות

3. ידוע שנהנו לומר סליחות ביום כ' סיון, ויש נוהגים להתענות ביום זה. תענית כ' סיון קבעוהו אחינו בני פולין.

ועקר ויסוד תענית זה של כ' סיון שהיה עת צרה ליעקב, גזרות ושפלות גדולות בשנת ת"ח ות"ט לאלקף הששי. ונשפך דמן של אמה קדושה הישראלית כמים המגרים ארצה, והגדולים אשר היו בארץ בדור ההוא גזרו על זה תענית וקבעו בכ"ה לדורות יום אחד בשנה, ועל הגזרה של שנת ת"ח ות"ט יסוד הגאונים רבותינו שהיו קרוב לזמן הנזכר לעיל סליחות שונות. רבינו הגאון שבת"י כהן (בעל הש"ד ז"ל, ונדפסו בסוף סליחות באמשטרדם שנת ת"א. ומקדם כתב רבינו הש"ד מאמר הנקרא בשם מגלה ענה ספור מעשה הנזרות רעות שארעו, בעוונותינו הרבים, בארץ אוקרינא ואלון ופאדליא וליטא). גם רבינו בעל "תוספות יום טוב" חבר סליחות לכ' סיון ונדפס בפראג.

ענין "מגן אברהם" סימן תק"פ סק"ט, דביום כ' סיון היו הרבה צרות וגזרות קשות, והרבה נוהגין לומר סליחות וזה לשון קדשו: "בשנת ת"ח נחרבו הרבה

ורבי מאיר היה מזרע נירון קיסר (עין גיטין דף נו עמוד א), והיה מתחיל לתקן פגם של עשו בסוד "חזיר מיצר" - בעי"ן. וכשתכתב "חזיר מיצר" - בא"לף, הוא אותיות "מאיר". וכשיתקן עשו, אז יהיה "כתנות אור" - בא"לף. ולכן היה בתורתו של רבי מאיר כתוב "כתנות עור" בא"לף כזה: "כתנות אור", וקל להבין. וזהו הסוד: "חזיר" הוא גימטריא רכ"ה, כמנין כרה, ועם הא"לף של "מיצר", שהוא עתיד להיות "מיצר" - בא"לף, הוא רכ"ו, כמנין "פרו לי שוחה". והאמות שכורים שוחה תחתינו, יהיו לעתיד בטלין כשתבוא הגאולה, כשיתקן החטא, ויהיו "כתנות אור" - בא"לף, וקל להבין.

והנה נחזר לענינו, כי "מצפון תפתח הרעה" (ירמיה א ד), ולכן כשתבוא הגאולה, תהיה הגאולה תחלה במדינות צפון, שהוא פולין, ליטא, כמו שאמר הכתוב (שיר השירים ד טז) "עורי צפון ובואי תימן", כי בתחלה יהיה התעוררות הגאולה מצד צפון, ואחר כך "ובואי תימן", ואחר כך יזכה כלל ישראל לרב טוב הצפון לצדיקים.

תפתח הרעה", כי "צפון" הוא גימטריא "פולין", "ליטא", ולכן היה הגזרה דוקא במדינה זו ובשנת ת"ח דוקא, ודברי פי חכם חן. והנה יש בידי עוד דברי כבושים, שאין אני רוצה לגלותם בפני כל אדם, כי אם לצנועין, מה שקבלתי מן האיש האלהי, מורנו הרב רבי העשיל צורף ז"ל.

ודע, כי "צפון" שהוא בגימטריא "פולין", "ליטא", הוא מנין רכ"ו, בסוד (על פי תהלים קיט פה) "פרו לי שיחה", בעלילות שקרים ובהריגת צדיקים. וקלפה של עשו הוא ידוע בספרים (עין מדרש שוחר טוב קכ, מדרש שמואל טז) שהוא נקרא "חזיר מיצר" (תהלים פ ד), ולכן אות ע' של "ער" היא גדולה בספר תהלים (שם), לרמו שתולין בו כל הע' אמות, והיא ע' של עשו, שמרמו על "כתנות עור" - בעי"ן, שהיה קדם החטא "כתנות אור" - בא"לף, כידוע להמקבלים (עין עז חיים, שער מט פרק ד. ספר הלכותים, דף ו). ולכן לעתיד יתקן החטא, ויהיה הסוד "כתנות אור" - בא"לף, כמו שהיה קדם חטא אדם הראשון.

כמבאר בספר "שבט יהודה", רק שנרמו ת"ח שהוא היה הרב ביותר גדול והררחה היה, שאם היה אז בפעם אחד היה נשכח זכר ישראל, חס ושלום, מה שאין כן על אפן זה, ועל כן השמחה, והנה פורים הוא על שם הפורים להרג ולאבדן, ועל כן אמר "וימי הפורים האלה" - רצונו לומר, שנתנו להרג ולאבדן לא יעברו מתוך היהודים. רצונו לומר, לא יפטרנו בלא כלום כי גבה דינא בעוה"ר, רק ההררחה הוא "וזכרם" - רצונו לומר, של היהודים. "וזכרם לא יסוף מזרעם" - כדי שלא יסוף זכר ישראל, ועל זה מפרש, והאיד זה? "ותכתב אסתר בת אביחיל" - ת' וחי' גדולה שכתבה על ת"ח כפזר לעיל והוא פליאה ב"ד, עד כאן דבריו.

היא ת' ותכתב גדולה, וחי' של חור' גדולה הוא ת"ח, רמו שאותה הגזרה שהייתה אז ראוי להיות נכתב על שנת ת"ח וקבו. ועל פי זה א"ש הרמו ששמעתי כי עד על כ"ס הוא ראשי תבות כ' סיון עד כאן שמעתי, כי שזך לזה מלחמה לח' בעמלק, כי הלא היא גזרת עמלק, כפזר לעיל, וישמע חכם ויוסיף לקח, דארף שהיה נגזר אז פליה, חס ושלום, ובת"ח לא היה פליה, נראה לי שהפליה היה נגזר בדרך זה כמה נפשות מישראל שהיו ראוים להיות ב"ג באדר ששברו אויבי היהודים, נגזר שנפשות במנין זה יהרגו, וממילא היה פליה, חס ושלום, אחר כך כשנתם על הרעה ומדת הדין אינו חוזר בריקניא נתן לו אלו נפשות בפזרון כי כמה הריגות היו,